

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Cuvânt de dor între Mine și tine Mă așez în ziua aceasta în cartea Mea cu tine, poporul Meu de azi. Dis-de-diminează îmi ridic porțile și prin porți intru la tine, că e sărbătoare de sfinți, tată. Îmi fac cărare spre tine în sărbători, că Mi-am făcut casă la tine ca să împlinesc Scriptura venirii Fiului lui Dumnezeu a doua oară pe pământ, și Eu trebuia să am casă pentru venirea Mea. Mă fac cuvânt, și așa cobor. Tatăl Meu Savaot este în Mine, iar Eu întru El. Sfinții toți în Mine sunt, căci toți trăiesc în Mine, după cum este scris, și așa este scris și despre cei ce cred în Mine pe pământ, lăsându-se Mie lucrători. Amin.

O, atât de mult te-am dorit Eu să-Mi fii popor, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa te-am închinat Eu pe tine când te-am făcut popor al Meu, ca să-Mi arăt din tine apoi slava Mea peste pământ, cuvântul Meu, care cârmuiește și se slăvește cârmuind. Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am sălășluit în mijlocul tău cuvânt și ți-am dat putere să crezi în venirea Mea la tine, și prin credința ta Eu am ieșit apoi cuvânt peste oameni ca să le spun și lor că am venit cuvânt pe pământ. Tatăl, Fiul și Sfântul Duh este acest cuvânt, și Acești trei înseamnă Unul Dumnezeu. Amin.

O, Mi-a fost dor să Mă aștern iarăși cuvânt în cartea Mea cu tine, poporul Meu. Cei trei arhierii și sărbătoarea lor de azi Mi s-au făcut cărare spre tine în ziua aceasta. Așteaptă sfinții din cer sărbătorile lor, tată, căci dorul lor e cât și al Meu pentru venirea Mea și a lor la tine, la masa ta, masa cuvântului Meu în mijlocul tău. O, cum să nu se mire lumea cea fără Dumnezeu peste viața ei, cum să nu se mire ea și fiii ei de statul Meu în mijlocul tău cuvânt atât de mult? Cum să creadă ea această minune când ea are dorurile ei și minunile ei și ochii ei, care văd atât de puțin, atât de slab, căci credința omului e slabă, dar e multă necredința lui, tată. Dar ce este necredința? Ea este duhul lumii, ochiul cel mărginit al duhului omului cel străin de calea lui Dumnezeu pe pământ. Ea este închisoarea în care zac fiii veacului acesta, care se hrănesc cu păcatul și cu roadele lui, căci păcatul este hrana sufletului lor, hrană care nu-l lasă pe om să se privească pe sine și să-și vadă viața lui cea fără de rod de viață și prin care omul își înșeală sufletul, închizându-Mi Mie intrarea ca să nu pătrund și să-l trezesc pe om spre vedere, spre credință și spre deșteptare apoi. Iată, omul își înșeală sufletul, iar sufletul din el este ușa prin care Eu pot să intru în om, și omul nu știe ce este sufletul lui, și omul îmi închide ușa.

O, poporul Meu, nu e om pe pământ să nu creadă în Dumnezeu, să nu-L simtă pe Dumnezeu. Nu te mira de această veste ieșită din gura Mea, ci miră-te de om și de puterea lui cea rea, cu care se înșeală pe sine ca să nu se lepede de necredință, de duhul lumii, cu care el se hrănește și când doarme, tată.

O, fii ai lumii, fii ai oamenilor! Eu, Domnul, Mă aplec spre voi ca să vă fac iarăși strigarea, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl iarăși pe pământ. Sunteți în afund, iar Eu sunt deasupra duhului lumii, căci duhul lumii este prăpastia care vă ține între hotarele ei ca să nu vedeți adevărul și lumina lui cea de dincolo de malurile prăpastiei acesteia, care nu vă lasă să vedeți. Numai când cobor Eu mila Mea de voi, mânia Mea cea trezitoare, numai atunci Mă vedeți, numai atunci vi se trezește din somn credința în Dumnezeu, simțirea inimii voastre despre singurul vostru Salvator, căci omul la durere mare își caută salvatorul, tată.

O, fii ai lumii, e mare nefericirea aceasta a voastră! Necredința este duhul cel potrivnic fericirii sufletelor voastre. Nu uitați că sufletele voastre sunt de la Dumnezeu și că voi le dați hrană moartă, tată. Nu uitați că ele sunt cele ce tânjesc în voi după viață chiar și când voi numiți

viață a lor faptele morții, faptele necredinței, tată. O, nu uitați că necredința este duhul întunericului stăpânitorului veacului acesta și întru care voi stați ca în închisoare. Eu, Domnul, vă strig de deasupra. Puterea voastră cea rea nu vă lasă, nu vă scapă de sub ea, iar duhul necredinței vă acoperă vederea duhului vostru ca să nu vă lepădați de duhul lumii, duhul care vă hrănește și somnul, tată. O, deschideți-vă ochii, deschideți-vi-i singuri și pătrundeți-vă de duhul credinței sfinte ca să luați de la Dumnezeu învierea din moartea în care stați. A venit vremea învierii morților, care aud cuvântul lui Dumnezeu ca să se scoale, iar Eu, Domnul, vă strig de deasupra și duh de înviere vă dăruiesc. Vă așteaptă sfinții sculară, căci ei au fost oameni ca și voi pe pământ, și au ajuns în cer prin lucrarea credinței lor, lucrare dulce pentru om, dar pe care omul n-o cunoaște, căci omul dă de pereții prăpastiei în care stă atunci când ar da să se uite ca să vadă, iar cel ce nu vede, rămâne în necredință, rămâne surd și orb. Mila Mea însă îl strigă pe om. Mila Mea de om se face cuvânt peste om și îl strigă pe om și-i spune lui: Hai, omule, să vezi și să le pricepi pe cele de mai înainte de moartea omului, când omul era cuprins în Dumnezeu așa cum pruncul este cuprins în mama lui până să iasă el în tărâmul cel trecător! Hai, omule, spre Mine mai înainte să vin Eu spre tine pentru necredința ta ca să te scol din ea și să vezi ca să crezi! Dar credința care vine spre tine prin mânia Mea cea pentru necredința ta, aceea este judecătoare și nu mângâietoare, tată. Eu însă sunt Domnul Mângâietorul, și cu mângâiere vin și pătrund până la urechea ta închisă spre Mine și ți-o desfac și-ți spun mângâietor că necredința este duhul lumii. Și-ți mai spun, omule căzut, că împotriva întunericului necredinței, credința este Duhul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, casa Mea de venire! Din mijlocul tău l-am strigat pe omul cel necredincios, tată, și ca un tată l-am strigat. Din mijlocul tău l-am strigat pe om ca să știe el că Eu sunt cu tine pe pământ și că te țin cuprins în Mine și tot așa te și hrănesc, iar prin credința ta Eu Mă deșert din mijlocul tău râu de ape vii, care curg peste cei fără de apă, fără de învățătură, fără de înviere pe pământ, iar cine se va trezi și se va apleca să bea, va învia din moarte și va veni spre viață așa cum tu ai venit la Mine când Mi-ai aflat izvorul și ai gustat din apa lui, și iată, tu ești acum muntele Meu cel sfânt, templul Meu, Sionul Meu, Ierusalimul Meu cel nou, spre care se îndreaptă cei însetați de Dumnezeu și-și zic lor: *«Veniți să ne suim în muntele Domnului, spre templul Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge spre noi, iar Domnul, ca un Păstor Care paște turma Sa, va aduna cu brațul Său mieii și-i va purta la sânul Său, iar cele ce alăptează își vor simți odihna»*, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, lumea a învățat lumește și nu poate să vadă pe cele ce sunt cerești în mijlocul ei, căci Eu sunt Cel tainic cu tine, fiindcă așa este Dumnezeu, iar cel ce stă în necredință nu poate să-L vadă pe Dumnezeu. Tu însă înveți dumnezeiește, și tot așa și crezi, dar Mi-e milă, tată, de cei ce în mijlocul tău încă n-au pătruns cu credința lor toată taina Mea din mijlocul tău, căci cei puțini la minte pentru cele de la Dumnezeu n-au primit puterea întregă a credinței cea de sus și pentru cele de sus, căci omul dobândește de la Dumnezeu atât cât îi dă el lui Dumnezeu, tată. Iar acum, Eu, Domnul, slobod peste tine cuvântul celor trei arhieriei sărbătoriți azi în cer și în mijlocul tău și care s-au făcut cu sărbătoarea lor punte a Mea, punte a cuvântului Meu de azi, căci scris este în prooroci: *«Precum fiii lui Israel aduceau prinoase pentru templul Domnului, și precum cerul cel nou și pământul cel nou, pe care le voi zidi, vor dăinui înaintea Mea, așa va dăinui de-a pururi neamul și numele lor, și din lună nouă în lună nouă, și din sărbătoare în sărbătoare vor veni și se vor închina înaintea Mea»*. Amin, amin, amin.

– O, mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrările Tale, și nu este cuvânt ca să ajungă pentru slăvirea Ta, căci Tu ai adunat spre Tine neamurile și limbile ca să vadă mereu slava Ta din sfinții Tăi, și din ele ai luat și iei preoți și leviți, precum și pe noi ne-ai luat de am slujit dumnezeirii Tale pe pământ înaintea oamenilor, și iată, neamul nostru de sfinți și numele nostru dăinuiește, Doamne, precum este scris. Venim acum din sărbătoare în sărbătoare și ne închinăm

înaintea Ta, împreună cu poporul Tău de azi, care stă înaintea cuvântului Tău când el vine, și pe care Tu l-ai făcut pe pământ casă a Ta și a sfinților Tăi, vestitor al Tău de la margini la margini cu taina Ta cea din mijlocul lui, căci iată, din Ierusalim curge cuvântul lui Dumnezeu spre neamuri, iar Tu ca un Păstor paști turma Ta și aduni în brațul Tău miei și îi porți la sân, precum este scris.

Ne închinăm înaintea Ta, Doamne, în mijlocul poporului Tău, și împreună cu el suntem aici închinători. Din mijlocul lui Te rugăm pentru el, Bunule: împlinește Tu tot mai pe înțelesul oamenilor de pe pământ proorocia Ta pentru acest nou început al Tău, pe care l-ai vestit prin prooroci când ai zis că «Se va întâmpla în vremile cele de apoi că muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfurile munților, iar piscul lui se va înălța peste toate culmile, și vor curge multe neamuri spre lumina lui și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge”. Ochii cei trufași vor fi smeriți, și mândria oamenilor va fi înfrântă, și numai Domnul Se va înălța, căci El va judeca în ziua Sa și Se va ridica împotriva a tot ce este mândru și care se înalță cu fălire, și fala omului va fi prăbușită, și în ziua aceea numai Domnul va fi prea înălțat, iar idolii toți se vor năruși și omul îi va arunca, căci ce putere are omul?».

Din mijlocul poporului cuvântului Tău ridicăm strigare spre Tine pentru el, Bunule. Dă-i lui tărie și paște-l pe el în duhul nădejzii sfinte pentru biruință, Doamne, și aruncă Tu la pământ puterea cea potrivnică. Taie Tu puterea și uneltirea care se scoală să dea în lucrarea Ta din mijlocul poporului Tău, căci din mijlocul lui Tu curgi râul cel viu, râul vieții, Doamne, peste vii și peste morți, fiindcă a venit vremea Ta. Fă cale cuvântului Tău peste neamurile pământului, că Tu ca un Mire ieși din cămara Ta, din mijlocul poporului Tău când vii la el ca să Te împarți peste pământ și ca să strălucești de șapte ori mai mult decât până acum prin toți cei care Te-au purtat spre oameni, fiindcă acum Tu ești Cel Care grăiești, Tu ești glasul celui de al șaptelea înger, care vestește judecata, ziua Ta, când toate cele semețe vor păli și se vor apleca înaintea slavei zilei Tale, că Tu nu mai ai ce să aștepti de la oameni, căci oamenii stau în prăpastia necredinței și nu mai ies din ea. Tu însă strigi cu glasul Tău peste acest adânc întunecat, iar noi, sfinții Tăi, cu Tine în venire, strigăm din Tine: înviați, voi, oase uscate, căci carnea de pe voi e putredă, e numai păcat, și păcatul este moarte, este putreziciune ca și trupul care putrezește în pământ! înviați, voi, duhuri întemnițate în trupuri vândute păcatului! Noi, cei trei arhierii, Vasile, Grigorie și Ioan, slujitori de foc în templul Domnului, lucrători tainici în via cea de azi, la altarul cel de foc, așezat de Domnul acum în mijlocul neamului român pentru ca să ardă Domnul pe el pe duhul cel potrivnic Lui și toate păcatele făpturii omenești, de la Adam și până azi, noi, cei ce am coborât din cer în zilele acestei veniri a Domnului, la începutul Lui cel din anul 1955 prin trâmbița Sa prin care a sunat, și, iarăși, acum, la sfârșitul strigării Lui prin cei ce slujesc acum înaintea Lui lucrători de foc împreună cu noi, iar noi împreună cu ei, noi strigăm peste cei îngropați de vii în trupurile lor, peste tot neamul oamenilor de pe pământ strigăm și dăm de veste porunca Domnului: înviați, voi, oase uscate, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin darul credinței sfinte! înviați, voi, duhuri întemnițate în trupurile vândute necredinței, duhului lumii și păcatului! Nu mai poruncim duhului rău să iasă din voi, ci poruncim duhului vostru să învieze și să biruiască pentru Dumnezeu în voi. înviați și credeți în Dumnezeu și faceți apoi roade vrednice de pocăință, și apoi faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, faceți-vă sfinți precum noi ne-am făcut pe pământ înaintea Domnului sfinților, căci El ne-a dat nouă puterea aceasta, după cum este scris pentru cei ce cred în El! Amin.

Și acum, Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta a Ta și o desăvârșește pe ea, căci poporul Tău de azi este via Ta, și fă să crească ea și vinul Tău cel nou, precum Tu l-ai povățuit pe poporul Tău. Iar noi, cei ce avem lucrarea ungerii cerești peste el, suntem prin cei așezați de noi lucrători din partea Ta prin ei pentru rodul viței, pentru masa

nunții Tale, Doamne, pentru vinul Tău cel nou, căci via Ta este sădirea Ta, și Tu ești rodul ei. Amin, amin, amin.

– Binecuvântat să fie de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cuvântul vostru cel ceresc, o, slujitori ai Mei din partea cerului peste poporul Meu cel nou de azi! Am coborât Noi azi pentru cuvânt de dor între Mine și poporul Meu, și apoi pentru cuvânt de strigare între Mine și fiii lumii și apoi pentru cuvânt de înviere peste ei, și, iarăși, cuvânt de binecuvântare nouă peste via Mea cea nouă și pentru rodul ei. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea cea cu credință în ea a poporului Meu de azi, căci prin credința lui Eu împlinesc Scripturile care mai sunt de așezat pe pământ ca și în cer. Amin.

O, veniți, binecuvântații Tatălui Meu, voi, fii ai poporului Meu de azi, veniți-Mi împlinitori și moștenitori ai lucrării Mele și ai minunii Mele, pe care am dat-o Eu vouă ca s-o lucrați și s-o purtați, gătită de Mine de la întemeierea lumii ca să fie ea azi așezată pe pământ, biserica cea vie a lui Dumnezeu-Cuvântul, și peste care El însuși grăiește și îplinește și o gătește pe ea ca pe o mireasă pentru Mirele ei, precum este scris. Amin.

Poporul Meu, pace ție, tată, în ziua aceasta de sărbătoare arhierescă și cerească! Pace și binecuvântare și lucrare sfântă las și întăresc în chip nou peste cei trei fii unși în mijlocul poporului Meu în numele harurilor celor trei arhieriei ai Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, prin care Eu am binecuvântat la începutul ei lucrarea cuvântului Meu de azi. Amin.

O, fii ai poporului Meu, întăriți-Mi, tată, cărarea Mea spre voi, cuvântul Meu peste voi și viața voastră cea cu ascultare, căci cel mai frumos duh înaintea Mea de la voi este duhul ascultării, duhul care-Mi păstrează fiii ca să fie ai Mei pe vecii, iar Eu, Domnul, am poruncă de la Tatăl Savaot să stau în mijlocul tău cuvânt și să te învăț mereu, și iată, sunt mereu învățătorul tău și sunt ocrotitorul tău și sunt Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu, iar tu veghează, fiule, veghează ca să fii mereu, cu tot întregul trăirii tale să fii mereu poporul Meu, iar Eu învățătorul tău să fiu, prin ascultarea ta de povața Mea, prin supunerea ta deplină sub cuvântul Meu de Păstor al tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2008